

[Ole Espersen]

ministeriet eller Højesteret, bort, for det er anført som en væsentlig del af argumentationen, at det er den eneste måde, hvorpå man kan styre ressourceforbruget. Det siges udtrykkeligt, at hvis man giver det over til et nævn, kan man ikke længere styre dette ressourceforbrug. Det er hovedargumentationen.

Jeg er også meget enig med hr. Niels Helveg Petersen i hans principielle bemærkninger, bl.a. de bemærkninger, der gik på, at der i tiden er en tendens til, at man ikke skal gå med flere kasketter. Det er rigtigt, at den tendens er betydelig stærkere nu, end den var for 10-15 år siden. Men hvis man nu – og jeg siger »hvis«, for vi har ikke truffet nogen afgørelse her i dag – giver Højesteret kompetencen, så giver man jo Højesteret en ny, skal vi kalde det »lille kasket«, en anden kasket, end Højesteret ellers har. Den får en administrativ kasket, der i øjeblikket ligger i Justitsministeriet. På den baggrund kan jeg ligesom ministeren erklære mig enig i hr. Niels Helveg Petersens bemærkninger.

Jeg tror ikke, der er nogen, der har talt om folkestemninger. Det, jeg gav udtryk for, var, at der kan være et fuldt berettiget ønske om og et behov for – hos administrationen, hos andre – at få en sag afklaret ved Højesteret, f.eks. en fortolkningsstvivil i loven. Det har ikke noget med folkestemning at gøre, men jeg mener, at det kan være væsentligt at bevare den mulighed. Det kunne måske ske ved, at det indføres i lovforslaget, hvis man vælger nævnsmodellen, at Justitsministeriet også kan søge om tredjeinstansbevilling på administrationens vegne. Det kan godt tænkes. Og det er da klart, at en sådan velbegrundet ansøgning vil det eventuelt kommende nævn i høj grad lægge vægt på.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Justitsministeren var meget bekymret for, at når en sag var afgjort i landsretten og der rejste sig en folkestemning – det har vi jo i medierne set i mange sager – at sagen så skulle prøves ved tredje instans. Men det er slet ikke det, vi taler om. Vi taler ikke om konkrete sager, der verserer, og som er afgjort. Det, vi taler om, er sagsområder. Det er også det, vi gør i dag, og det er den mulighed, vi har i dag. Senest har vi gjort det omkring voldsdommene, hvor vi fra Folketingets side har henstillet til justitsmini-

steren, at der bliver prøvet nogle sager ved Højesteret, og det er sket. Det må justitsministeren kunne huske; det er kun et par måneder siden, vi gjorde det.

Med hensyn til ressourcerne har jeg ladet mig fortælle, at man i 1986 generelt satte strafferammerne ned, fordi der var ventelister på afsoning i fængslerne. Jeg mener ikke, man skal føre en politik ud fra, hvor mange ressourcer vi har til, at folk kan sidde i fængsel, når de har fået den dom, de skal have ifølge loven. Det er ikke det, der skal være det afgørende. Vi skal have et retssikkerhedsmæssigt udgangspunkt, og så skal vi ikke se så meget på ressourcerne. Dem må vi finde efterfølgende.

Justitsministeren (Engell):

Jeg skal alene svare hr. Ole Espersen vedrørende ressourceproblematikken. Det, der er regeringens holdning, er, at vi har et system, som efter vores opfattelse sagligt fungerer på den rigtige måde i dag. Det fungerer også administrativt på en billig måde, og det har i en lang årrække fungeret, uden at der har været rejst væsentlige indsigelser imod den måde, hvorpå systemet administreres.

Hvis vi vælger en anden model, det være sig i Højesterets regi eller en nævnsmodel, er det vores bedømmelse, at så vil det blive et formentlig væsentlig dyrere system. Det er en af de oplysninger, som – sammen med alle de andre vigtige principielle aspekter, som forslaget inddrager – selvfølgelig også må indgå i Folketingets overvejelser.

Som sagt vil jeg meget gerne under det videre udvalgsarbejde søge at grave mere i ressourceproblematikken end det, der er fremlagt i lovforslaget, fordi det også er et aspekt, som Folketinget naturligvis bør være opmærksom på, når man træffer beslutning i spørgsmålet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette